

ZOMBOR ÉS VIDÉKE.

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU MEGYEI KÖZLÖNY.

Megjelenik hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

Hirdetések és előfizetések főlvételnek s egyes számok kaphatók helyben:

Muzsik és Partics könyv- és könyvnyomtatás, Schön A., Hecht M. könyvkeresked.-ben, Hay S. dohánytözsédségében, valamint hirdetések s nyilv. közlemények egy a fővárosi mint a külföldi összes hirdetési irodákban.

Egy szám 10 kr.

Szerkesztési iroda és kiadóhivatal:
Csendes-utca, Tóth-tele házában,
hová minden a lap szellemi részét illető közlemény, az előzetesek és hirdetések is küldendők.
Börmentelen leveleknek nem fogadtunk el. Réziratok nem adának vissza.

Szerkesztői értekezhetni: d. e. 11 órától 12-ig és d. n. 3-tól 5 óráig.

ELŐFIZETÉSI DÍJ.
helyben hához havára:
Egész évre . . . 8 frt.
Fél évre . . . 4 —
Negyed évre . . . 2 —
Videkre pótdíj küldve:
Egész évre . . . 9 frt — kr.
Fél évre . . . 4 — 50 kr.
Negyed évre . . . 2 — 25 kr.
Néptanítóknak helyben:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 — —
Negyed évre . . . 1 — 50 —
Néptanítóknak vidéken:
Egész évre . . . 7 frt — kr.
Fél évre . . . 3 — 50 —
Negyed évre . . . 1 — 75 —

A végzetes út.

Tisza Kálmán utja Ischlbe végzetessé vált az uralkodó pártra. Tisza Kálmán megnyugtató választ kapott a koronától s ebben rejlik ezen út végzetessége.

A ki a politikai abc-könyvet olvasta, az tudni fogja, hogy az Edelsheim-Janszky-ügyben elégtelenül nem kaphat a magyar nemzet oly kormányelnök alatt, a ki fölfelé oly meghunyászkodó s oly aláutas, s a ki elárulta azt, hogy a miniszteri bársony-székért minden áldozatra képes.

Az a megnyugtató s tehát, melyet Tisza s Ischlből magával hozott csak annyi, hogy „nesze semmi, fogd meg jól!”

A koronának szüksége van még Tisza Kálmánra az új választásokig, mert hiszen nem lenne abban ratió, akkor boosájtani el a kabinet fejét, — midőn rá következő évre esetleg e változás folytán ismét változhatnak kellene beállni.

Az új választásokig tehát jó lesz még Tisza Kálmán, mert meg kell vele elégednünk.

Azonban éppen azon körülmény teszi bizonyossá bukását, hogy felülről marasztalják még. — mert a nemzet rég megrendült bizodalma már

most az urnák előtt fogja önmagát kétségtelesenül dokumentálni

Ha volt Tiszának igazán megyeződésből párthive, — ezen fiasco után nem fogja többé követni, — s az új választások alatt többé nem fogunk férfias s önértetes szót hallani Tisza mellett, csak a fizetett újságírók zsoldosbada fogja ektelen lármájával teleni a levegőt, s a főspanok kétségbeesett küzdelmei a saját existenciájukért fogja jellemezni a harezot.

Voltak Tiszának vakbuzgó hivei, kik önmagukat szándékosan fanatisálták, kik a tizenegy évi kormányzás csillámitól elvakítottak vakon hittek Tisza csilagzatában.

Ma a Janszky-ügy után ezek is elpartottak tőle. Mert hát voltaképpen ki az, ezen vakbuzgók között is, a ki beéri azzal az elégtelennel, a mit Tisza Ischlből hazahozott.

Vajlon elég lesz-e egy kis irás Pejacsevitshoz, vagy magához Tisza Kálmánhoz?

Elég lesz-e azt nyilvánítani ki, hogy a Janszky előléptetése nem azért történt, mert a magyar nemzetet arezulutította, s Edelsheim nem azért ment, mert magyar érzelmeiket áruit el?

Ilyesmivel nem elégszik meg igaz meggyőződésű mamelek.

Az elégtételnek nem holmi tüntetésben, simogatásban kell nyilvánulnia, nem elég a magyar nemzet száján egy kis mézes madzagot végighuzni, — itt már valóságos tenyek szükségeseek, — melyek nem hogy desavouálnak a megtörtenteket, de egyszerűen jóváteszik azokat.

Jóvátevésről pedig szó s m lehet. Tiszának a korona azt mondhajta hogy meg van vele elégedve.

Nos ezt el is hisszük, ha éppen csak ez irant kétekedtünk. De Tisza bizonyosan nem merete azt kijelenteni, hogy a nemzet elégtételt kíván, ilyen elégtételt nem is mert emlegetni, hanem csak az irant iparkodott tájékozást szerezni, mennyire áll neki is kifelé a szekere rúdjá Edelsheim után.

Látván, hogy őt még most nem szandékoznak elbocsáítani, szépen hazajött s most már tudni fogja ő, hogy mint kelljen otthagyni ügyesen a miniszteri szeket, miután előbb-utóbb ugy is ott kellene hagynia s mint kelljen azt másnak úgy engedni át, hogy ne legyen benne köszönet.

Ez már most az ő dolga.

Ránk nem tartozik.

Mi csak arra legyünk elkészülve, hogy a Tisza-uralom még egy évig elhúzódik s aztán meg fog szünni örökre.

Nem lesz Tisza soha többé ellenzék, mert sokkal bölcsőbb, hogysen odaálljon ismet elveket hangoztatni, a hoi azokat tizenegy éven át meghazudította.

Nem lesz ellenzék még azért sem, mert partja nem megy vele, nem megy vele annyi se, — mint a mennyi jelenleg az antisemita-pártot képviseli. Pedig az érdes keves.

Ily körülmények között tehát Tisza Kálmán szépen elvonul a köztérrel s megengedi a történetíróknak, hogy államférfiúi tevékenységéről, mint elmult dologról elmélkedjék

Kétségtelesenül rosszul fog az az elmélkedés rá nézve kiútni, de az már mindegy lesz. Azzal ő már rég leszámolt.

Mi eleben — már csak annak tudatában is, — hogy immár új aera fog e nemzetre virradni, — örömmel s reménykedve nezzük a jövőbe.

G. D.

A pusztai tűzoltóság.*)

Írta: József főherczeg.

Hogy lehet pusztán, vagy 1000 lakostul nem haladó kis községben egyszerűen és kevés költséggel egy czellának mégis megfelelő kis tűzoltócsapat felszerelni?

Ezen kérdés fejtegetésébe azért bo-

* József főherczeg e saakszerű fejtegetését az orsz. tűzoltó szov. közp. bizottságának küldte be, honnan azt közlés végett sikerült megkapnunk.

A „Zombor és Vidéke” tárczája.

FÜNDÉBÉKERT.

— Beszély. —

Írta: Molnár Gyula.

XI.

▲ Jónas.

(Folytatás.)

Azab-bég ugy örült; ugy ujongott. Ez álmban nem így történt. Tehát még sem való az álom.

Azon lerogyott Amurat előtt átölelte terdet, a későbeesett hangon fuldoklá:

— Kegeyem! kegeyem!

— Kell fel parancsolá a Nagyr.

— Hogy jövé ide?

— Oh! Te vagy Azab-bég?

Azab-bég visszanyerte lelki rugékonyságát s erejét.

— En vagyok, — szolt előlépve — mi kell? mi hozott ide? s merre jövé?

— Oh, ne kérdd, hogy merre, hol? azért jövék, hogy legdrágább kín-sedet megmei thessem. A hölgy, kite tündérbébe rejtel, veszélyben van. Egy férfi jött le hozzá a magas sziklákról, kötélen ereszkedve, s a szerelmét kicsalta már, most is öleli, most is csókolja.

A két férfi felbördölt dühben.

— Egy férfi! Hol van. Merre van? kiálták egyszerre mindketten.

Jertek! En érteket jövék. Az a férfi az én vőlegényem! — O nekem esküdött hűséget, s megcsalt, meggyalázott. En bosszút akarok, bosszút, minőt nem látott se ég, se föld! Jertek! Odavezetlek benneteket! Ott ürik ők osalfa játékkukat, nem tudva semmiről, bizon érezve magukat! Menjünk.

A szultán menni akart, Azab-bég viszatartá.

— En őrségért megyek, elfogatom őt. — Őrségért! Hshaha! kaczagott Amurat; s nem elég hói karom, s te, s bosszút lihegő leány? Jer! Ne késsünk pillanag se! Azt mondja, öleli, csókolja! Hah! A kigyó! Az én legszentebb érzelmeimbe taposott. Oh, mikent is kinozzam, hogy bosszum kielégítve legyen? Jer, kiáltott fel örült haraggal, s megragadta Azab-bég karját, — ne légy gyáva! Előre! Vezess leány!

Oh, mily öröm áradt el Aüzon keblében. Tehát bosszút állhat. Futott, ameny nyire csak teheté, a két férfi igyekezett követni őt.

Kijuttottak a lépesökon — a tündérbébe.

Az eunuch világitá, a hölgy vezérlé lépteiket a kéjklak felé.

Tudta az utat, pedig sohasem járt azon; a bosszu, — a bosszu! hatalmas kálaz az!

Odsérték a kioszkhoz.

— Csak eszedesen, susogá Aüzon. — nehogy meghallják lépteinket.

Fölsiettek a márványlépcsökon, kinyiták a szárnyajtót, végig futottak a folyosón s oda a terembe léptek.

Zaj nélkül? Nem! Három ilyen háborgó lélek nem tud zajtalanul cselekedni. Az ajtók nyikorogtak, a léptek kongottak, s hörögve a haragtól léptek ama vezérelt sötétiség terjengett.

— Itt vagyunk! szolt a hölgy.

Az eunuch, ki nem követhette már utóján a futókat, csak később érkezett, — fáklyával bevilágitni a hálótermet.

Az alatt pedig mindhárom várakoztak. A sötétiség nem kedvez a bátorságnak sem. — Két lény nyugodt lélekzotvételét hallák: egyik Zayab-é, a másik a férfi-é lehetett.

Az eunuch belépett, a fáklya fényt árasztott.

Ott szendergett a két szerelmes, egymást forró átvéleve, egymást forrón csókolvá, — ők boldogok valának, csokolozva szenderegtek el. Tulvilági gyönyörök, tükörözték vissza az alvók arczain.

Aüzon odarohant hozzájuk, fel akará őket ébreszteni, mert nem óhajta, hogy orgyilkos töre alatt hajjon, nem is tudva, ki

okozá halálát. Azt akará, hogy lássa, miként bosszút állt meggyalázatásán a menyasszony, a megalatott? Megragadá karját s felrúta:

— Ebredj hátlan! Ebredj szivtolen! Megcsaltál, s én bosszút állni jövék. Oldalam mellett töröm — s ma halni fogsz.

Mintegy lezökeleve állott Azab-bég egyhelyben, holdkóros szemével nézdelve a jelenetet.

A szultán kirántá drágakövekkel kirakott tért.

Feriz felriadt, felriadt a hölgy is, a csodaszép Zayab. Egy sikoltás tört utat ajkain, midőn megpillantá maga körül e dult arczu férfiakat.

Feriz azonban gyorsan átálta helyzetét. Egy tekintet Aüzonre, s már tisztában volt mindennel, de önmagával leginkább.

Tehát feltedezték! Jól van! Majd megmutatja, hogy a kit Zayab csókja megüdvözített, mire képes az? Kirántá ő is hosszu kését, s megvilágotta maga körül.

— Féltre, — ordított kétségbeesett hangon, hogy a lég megrezgett belé, Aüzon eltántorodott, az eunuch, messze futott, vazogozó fogainal.

S Azab-bég még mindig úgy állt, — mintha sóbálványá meredt volna. Lelke az álom, s a valóval küzdött, s e küzdelemből nem tudott kibontakozni. Konvulzív remegés fogta el, szeméi forogtak gödrekben. . .

csatkozom, mert a legnagyobb akadály testület szervezésénél a nagy költség főképp ott, — hol kevés a vagyon és hiányzik a pártoló. Ez riasztja vissza a pusztia vagy tanya birtokosait, a község lakóit a szép és hasznos eszméit.

Kis községek és puszták vagy több közél egymáshoz fekvő tanyán egy 16 emberből álló jut betanított és buzgó tűzoltó csapat a vesz napján nagy áldás és tökéletesen elég a dulo elem legyezésére, főképp, — ha a többi lakosok támogatják.

Ezen 16 tűzoltó a következő 5 rangfokozatból áll: 1. parancsnok, 1. ösvezető, 2. zászló, 4. szerelő, 8. szivattyús. Mivel a szivattyú hajtására és a víz szerkesztésére mindenhol elég erős fiatal embert találni, kik betanítás nélkül is egy szivattyús felügyelő alatt megfelelnek, 7 szivattyús a fontosabb felszerelésre használatos.

A felszereléshez kellene: 1. ott, a hol elég lé van és nagyobb a község kiterjedése, egy kisebb szivó- és nyomó kocsy-szivattyú, p. o. egy „major kocsy szivattyú”, más helyeken, — a hol kisebb a kiterjedés, — egy „két kerékű egyetemes tábla-szivattyú” cselzsbűt, melyet emberi erővel, vagy egy loval, vagy számmal lehet vontatni.

Egy szerkocsinak átalakított egyszerű löcsés parasztesker, melyre 4 deszkából 10—12 emberre van alkalma és egy kis cserlője az első ülés alatt. Az ülések alá helyeztetnek el: 3 dugólejtés és a kocsit oldalra alkalmazhatnák vaskarikák, melyekbe nyelikkel dugatnak. 2. ásó, 2 lapát, 2 vasvilla és 1 csákány. A nagy tűzfejze szíjával fogva felakasztható, ha nem veti egyik szivattyús a hátra.

3. Három 15 meteres tömlő, melyek összegyöngyölítve és régi szakba vagy gyékénybe burkolva a szivattyú szekrényében vagy a szerkocsit ládáiban helyeztetnek el.

4. Az egyes tűzoltók ruházata és felszerelése.

A két járműhöz kell két kocsy 4 loval, a mi minden községben és pusztán található és ha a lakosok egyetértenek, — minden napra meghatározhatják, melyik gazda fogja be lovat tüz esetén. — Ha a tűzoltók maguk bírnak lovakkal, legjobb, ha ők vállalják el a fuvarozást.

Vízszerezésre hála istennek a legtöbb, főképp magyar ajkú községben található elég gazda, ki kádijában, hordójában, szelekkel hozza a vizet, ha a tüz közelében nincs is szivattyúsásra való kut vagy folyó.

Van még egy nagyon buzditó, de nem okvetlen szükséges kiadás, t. i. tüz esetén egy kis pénzbeli segély, p. o. minden munkási órára kivonult tűzoltóknak rangkülönbség nélkül 5 kr., minden 2 óra után 20

De szultán nem remegett Farkasze-mett nézett nem egyszer a halálát, — s most csodálatos erőt érzett karjaiban. Nevett, — mintha csak gyermek-játék lenne az egész.

— Szegény fereg! — kiáltott fel szánó hangon, — oly ifjú vagy, úgy szánlak eltaposni!

De te ide törtél, s ez a legnagyobb bűnöd. Meg kell halnod.

Feriz ez alatt határozott. Hallá-e szavakat, de nem figyelt reá. O, a szegény pásztor, ki halvegetté ily kínos viszonyokba sodort, nem tudott cselre gondolni, vagy hosszúra nyújtani ily jelentést. Tudta, hogy itt meg fog halni. S ez jól esett szívének. De drágán akarta életét átengedni, s vele Zayabot.

Megragadta főhéher, fűdetlen karját, s az ajtóhoz rohant vele. Nem azerit, hogy szöjkék: hogy újat állja ellensegeinek. — Megakar valamennyiükkel küzdeni, s ha Allah kegyes, akkor — ki tudja?

Ott aztán Zayab elé állva védőleg, ő is megszólalt:

— Ti hatalmasok vagytok! Én pásztor — semmi! Nektek szeretnetek szabad, nekem nem! Ti válogattok az élet minden boldogsága között, én csak egyszerű kenyéren tengődöm. Hát jól van ez így? Hát Allah nem úgy uralg fölöttem, mint fölöttetek? Mert nem szabad szeretnem? Mert rejtitek előlem azt, mi rejtetlen. A sziv feltalálja vagyanak tárgyait! En a halál hideg ölései középetek juték ide. Itt van az, mi engem boldogít, s mi nélkül nem kell az élet. Itt van üdvöm, boldogságom!

kr., a munkaidő vesztés és ruharontás fe-jében.

Ha számítunk telát a községben éven-kint 2 tüzeztet, melyek 5 óra hosszatt tartanak, akkor e működési díjak 10 em-berre és 4 óra 12 frtot tennének ki, a mi csak kitélnek valahonnan.

Minden faluban és rendezett község-ben így is tartatik felváltva éjjeli őrség. Ha ez tüzet észlelven fellarúzó a tűzoltó-kat, nem is kell külön tűzoltó őrség, — azonban nem árt, ha egy tűzoltó éjféli, — egy másik pedig éjfélt reggelig őrködik.

Amár kis községekben és pusztákban mindenki tudja az egyesek lakását, mégis igen cselzserű, ha minden ház falára, hol tűzoltó tartózkodik az utca oldalán egy nagy T. O. van festve. Ez igen cselkély kiadás és nagyon elősegíti a gyors riadót. A szerelvények és ruhaneműk beszerze-sére névze az orsz. tűzoltószövetség közp. irodája Budapestén a zoldfa-utczában szí veszen ad felvilágosítást.

Mindenesre előny, ha találkozik a szegény községnek vagyonos pártolója, — mint például egy ott, vagy közelben lakó földbirtokos, a ki a hazafias vállalatot maga-éva tővén előre áll, — vagy legalább a költségek egy részét elvállalja. Van is ha-zánkban erre több helyen szép pelda és annyi ur van, a ki a sportnak más, inkább mulatságra szolgáló ágára annyit költ, hogy maradhata annak egy kis része ezeu emberbaráti tűzoltó-intézményre is.

H i r e k .

Zombor szab. kir. város törvényható-sága az 1886. évi augusztus hó 11-én napján a városháza nagytermében d. e. 10 órákor rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. Polgármester urnak felvi jelentése. 2. Belügyminis-ter rendelt, az 1886. évi XXI-iki törvénycaik életbeleptetése tárgyában. 3. Belügyminis-ter korrendelet, az 1886. évi XXIII ik törvénycaik életbeleptetése tárgyában. 4. Belügyminis-ter leirat, Sütő János volt bukovaczi erdőrezser közgyűlési meg-szavazott kegydíj iránt. 5. Gazdasági vá-lasztmányunk javaslata a városi földek berbe adása iránt. 6. A zombori takarékpénztári igazgatóságunk előterjesztése, az árteki-kút furatása tárgyában. 7. Az építészeti választ-mányba meg kell tagunk leendő beválasztá-sa. 8. Előleg iránti kérvények Kelt Zombor-ban, 1886. évi augusztus hó 6-án. Pol-gármester szabadságon: Vukricevits Péter, táncosnok.

Es ti hatalmasok, kik annyi szép s ma-gasztos felett rendelkeztek, irigy szemek-kel néztek rám? Hát ezt nem szabad volt tennem?

— S villogt a hosszú kés kezében, még jobban villogtak szemei.

Mosolygva halgatta a szultán, bár benseje megrendült. — Egy tapasztalatlan pásztorral állt szemközt, ki meg zavaival is elárulja ártatlan voltát; — mert hiszen minden szava oktalanság, s kirü belője, hogy nem ismeri a viszonyokat; mindaz a mit beszél, csak gondolkodó, egészszege eszről tanuszkodik.

Es ő a hatalmas elvegye ettől a „sem-mi” azt az egyetlen, mi boldogítja? De vetyeltarsa! A vetyeltars felemelt őt. Le-gyen hat egyenrangú. Küzdjön ha van ba-torsága. Amurat nemesszívú volt.

— Vedd hát magad! kiáltott, s az ijára rohant.

Zayab, Aëzon, Azab-beg remegve várták a következöket.

Zayab fogaimai sokkal korlátottabbak valának, hogy sem gondolnait, s ermelet leírhatnók... Azab-beg a jóslatra gon-dolt...

S sikeresedett küzdelem állott be.

Amurat megragadta erősen Feriz ana karját, mely a kezt tartá, ep úgy azonban Feriz is, — és egy pár pillanatra feltegy-veztek egymást.

Az euuch előesietet a fákiával, ő is latni skart, s bizon érdekesnek találta a küzdelmet.

Ez szex hiányzott még, hogy kiege-zítve legyen az egész kép.

Kinevezés Fábán Mihály a zombori kir. ügyészeghez irnoknak lett kinevezve.

Topolyán mint az előző években, így az idén is nagy fénytel ünnepelnek meg-tartani a szt. Istvánnapü künéplejt. Az idén — mint a készülödelek sejtetik, az eddigiek felülmúló, megyei jellegű lesz.

Az újdíki kir. törvényeségi fogházban letartoztatott egészséges és beteg rabok és vizsgálati foglyok, továbbá az 6-becsei, palánkai, titeli, zsalyvai és újdíki kir. járásbíróeségi egészséges és beteg foglyok, egy a palánkai főfogházban letartoztatva levő foglyok és rabok elemelésének az 1887. évre leendő biztosítása czéljából a zárt írásbeli ajánlatokkal egybekapcsolot nyilvános árlejtés f. é. szeptember 10-én d. e. 9 órákor Újvidéken, a kir. ügyészegnél fog megtartatni. A közelebbi feltételek idő közben ugyanott megtekinthetők. Bánatpénz 100 frt.

Egy érdekes térkép jelent meg Bécsben s megküldött a lapok szerkesztősé-gének is. E térkép a magyarországi és ausztriai orsz. képviselőt választó kerületeket tünteti elő. E munka a monarchia mindkét felében levő összes választó kerületek po-litikai párt állását szemléltetö, azaz oly módon tárgja előnkbe, hogy a térképeket egyszerű áttekinítése után emlékeztetünkben maradó tiszta tájékoztat nyerünk a monar-chia mindkét részének politikai helyzetéről. A munka szerzője kr. Kreith Béla a térkép tiszta jóvedelmének reá eső részét az orsz. magyar iskola egyesülete nek adományozta. F. évi jul. 30-án 100 frtot küldött az orsz. magyar iskola-egyesületnek oly czélból, hogy ezen összeget egy Bécsben már régen egeőben szükségessé vált első magyar iskola alapításához fordítsa. Ajánljuk ez érdekes térképet olvasóink figyelmébe.

Szabadkán aug. 1-én delután 2 és 3 óra között az V-ik körben, tüz ütött ki. A tüz egy egő gyufa eldobásából keletkezett és a nagy szárazság következtében 5 ház, több házot sertes és nagymennyiségű, el-szállításra összegyűjtött baromfi esett a lán-gok martalékául. Egy éltés asszony, ki hol-mag megmentésére sietett, oly súlyos égési sebeket kapott, hogy a városi kórházba kellett szállítani, hol eszméletlenül fekszik és életben maradásához nincs remény.

Egy pokoli arca, — s ez vigyorog. Beszélni nem tud, hallani nem tud, de lát s azt hiszi, hogy itt csak játék forog a sző-nyegen.

Mit tudott ő az egészből? Feriz első szava: „félre!” ez meg rázta őt, — ez keresztülhatott siket fülén. Most elmuutt föléleme, most látni akar ő is valautit.

— Oh Aëzon! mit tettél? hörgött az ifjú elfradtan — Oh Zayab, nem sokára valunk kell!

Aëzon is feleszmelt. Ez első szó őt illette, a második Zayabot. Az első megha-totta szívet, a második újra dühvel tölte.

S végre feleszmelt Azab-beg is. A jóslat hazug. Az álom veletlen; ez sem bánta már. Most lát az ifjut kell láb aól eltenni.

Hát önéki mért van oldala mellett tör? Ne használja azt? Kiránta végyanok övöböl.

Aëzon e pillanatokban ép így gondol-tkozott.

Ott a két küadó, vonagló férfi Majd egyik kerül felszínre, majd másik. Mért van neki is kése Pásztorleány volt; a fe-gyverre szükségös vala gyakran. S mért hal-jon Feriz más keze alatt. Ott bánta meg leginkább. Mért tetőváz?

Azab-beg, s Aëzon egyet gondolt. — Mindketten odarohantak, hogy Feriz szí-vebe mártiakat azceláltak. Ketten, ez egy küzdő, vonagló férfi ellen.

S mindkettő felemelt karrai; csapásra emelt kezét. Ott állt Zayab is, s látta e mozdula-tokat.

Bács-Almásról írja r. levelezőnk: Egy vezetett kutya tartja igazalomban városunkat, mely már több egyönt megharapott, kik gyors orvosi segélyben részesültek. Egy gyermek fejét egészen összeharapta, úgy-gy gyógyítása lehetetlen. Kél Péter lo-vait nyomatás közben harapta meg, vala-mint számos kutyt. Még eddig nem siker-ült lölni. Az övintőzödeknek megütettek.

Tüz. Horgos községben mult hó 29-én 6 ház égett le. — Csöben jul. hó 30-án Welsch Györgydumai malma legett a ben-levő nagyobb-mennyiségű búzával együtt.

Gyaszhr. Özv. Gözou Zsigmondné szül. nyáregyházi Nyári Maria, volt újszi-vaczi ref. lelkész neje jul. 29-én elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment vége.

A béreghi r. k. plébánia épület és az előtte levő régi kútnak helyreállításá tárgyában 770 frt 90 kr. előirányzattal a ver-senyártyalás f. é. augusztus hó 12-én d. e. 10 órákor fog az apatini m. kir. ispán-ságban a zombori k. adóhivatal helyiségben megtartatni. A közelebbi feltételek a neve-zett ispánúgnál Zomborban és a szegedi jószágigazgatóságánál tekinthetők meg. Bánat-pénz 10 százélek.

A v. és közökt. m. kir. miniszter Tur-ner József, titeli állami polgári rendes ta-nítónó, Turner József, szül. Fazekas Ele-onóra, titeli állami elemi népiskolai rendes tanítónó, állomásukon véglegesítette.

A szabadkai bunyeváciz mozgalom. Szabadkáról kis rípiáratot vettünk: „Szabad-kai levél egy bunyeváciz hazafölt, Mocsyri Lajos orsz. képviselőhez” czimvel, mely rípiárat a bunyeváciz mozgalom jogosultsá-gát vitatja. A rípiárat az ismert Antunovits ka-locsai kanonok törökvezéit védi, s ma-gyarokat arról vóldolja, hogy itt a akorjék nyomni a bunyevácizok nyelét s anyanyel-vöknön való pallorozását. Mindez arra mutat, hogy a nagy magyar városban a bunyeváciz mozgalom terjedőben van.

A Zsupanszky Pál ismert ügyére v-onkzók iratokat már fölterjesztette a tör-vényszék a kir. táblához, melynek vezetője Szentimrey Jenő bírót választotta előadónul.

Ebben a jórévs időben. Mióta Pasteur az emberiség költözés és dr. Koch a bir-neves német tudós megállapították, hogy a rendes ivóvizben bakteriumok vannak, me-

Mindedig csak remegett, csak félt. Most azonban ő is küzdekre lép. Kedveset védi... Nem! Nem hagyja el! A szerelem hősönvé várasolta.

S már futnak ök, hogy Feriz szívet megvérezzék! Nem enged!

Hirtelen elebe lép, kitarva hősziu keblét, mintegy azzal akarva védeni őt. Es azok nem látanak. Orjögnek.

Szemeket a vérengzés ördöge vakítja. ök most suttani akarnak.

Hamaliet! Hamaliet! Te közelegrs kivont pallósoddal!...

Két csapás fog egyszerre lezuhanni. Azab-bég töre sujt, és, Z a y a b k e h l e m é l y é b e m e r ü l .

Aëzon töre sujt — Azab-béget találta. Ketten omolnak le egyszerre, mind-kettő vérgatáknak fürdik.

Egy sikoly, egy halálhürgés s vége — vége mindkettőnek...

— A jóslat, susogja Azab-bég végy-küzdelmében.

S egy pillanatra szétváltak a küzdök. Mi történt? Mi ez?

Oh, mint fagy meg ereikben a vér.

— Zayab! te üdvöm, te mindenem! tört ki az ifju fűdököl zokogásába, — oh te életem, te paradicsomom! Allah! Oh te szememet kápráztatod. Ez nem lehet való! Oh még álomnak is iszonyatos! Allah! Át-koztatta tevel! Nyomorultját tevel! Oh mért, mit tettem én? Átok reá is, ki fenn ily csalárd vagy! Átok reá is! Lehorult a holtra s szívszakgató hangon köröyöge hozzá: Ébredj Zayab! Te nem haltál meg! Elő-sötétült-e a nap? Kiveszhet-e a menny kékje?

lyek normalis viszonyok közt nem ártalmasak, hanem kolerajárványok időben veszélyesebbé és a járvány fókuszává válhatnak, azóta már mindenféle kísérletek törtettek arra nézve, hogy miként lehetne az ivóvízből a bakteriumokat eltávolítani. Most, hogy a kolerá oly közel van hozzánk, és a kérdés megoldása már oly égetővé vált, ismét hozzáfogtak a kísérletekhez. Elővettek a legkülföldiebb szerkesztői szűrőket, — ezek tiszta vizet adtak ugyan, de bakterium menteset nem. Végre Pasteur maga szerkesztet egy szűrőt, melyre Valliu tanár, a vale de gracei egészségügyi igazgatója kijelentette, hogy a mit a tudomány még tegnap elérhetetlen eszményképnek tartott, t. i. tökéletesen bakterium mentes vizet szolgáltatni, azt Pasteur e szűrőjével elérte. A londoni egészségügyi kiállítás bíráló bizottsága e szűrőt egyhanglag aranyéremmel tüntette ki, a francia „Académie des sciences” és az „Académie de Médecine” a hírneves felállást díszelőttükkel tüntették ki. Mindezek az eredmények figyelmessé tették a fővárosi köröket is, és ennek az az előnyös következménye volt, hogy Zellerin Mátyás előkelő budapesti gyáros megszerezte a gyártás kizárólagos jogát Ausztria-Magyarországra nézve. Az itt gyártott Pasteur-féle szűrőket Fodor József tanár, a budapesti egészségügyi igazgatója és Wein János vízvezetési igazgató vették kísérletezés alá és az eredmény az volt, hogy literenként 100—120 000 bakteriumot tartalmazó vízből 6 heti folytonos szűrés után egyetlen bakterium sem maradt a nagy mennyiségű vízben. Most a főváros több nagyobb középületét rendezik be ily szűrőkkel és a vidéken is már több törvényhatóság intézkedett ilyenek beszerzése iránt, — a nagyszámú kisebb háztartási szűrőkről nem is szólva.

Csillogás járása. Augusztus hónap az egyes holdváltozások a következő időben történnek: Első negyed 6-án este 10 óra 22 perczkor, holdtöltés 14-én este 7 óra 40 perczkor, utolsó negyed 22-én este 8 óra 58 perczkor s újhold 29-én délután 2 óra 10 perczkor. Hold a földtőlban 15-én é. 10 óra 3 órakor, holdközében 29-én d. é. 10 órakor. Bolygó járása a következő: A Hóddal együttállásban van 4. és 5-ike közötti éjfélok Mars, 22-én délután 5 órakor

Oh, hogy öröksöttség terjengjen a földön! Mért vagy ily hideg? mért szökél ki véred? nem igaz, nem haltál meg! Ah! ajskald szederjések! olyanok valának mint a bibor. Ah! szemeid üvegesek — fénysében ragyogtak csillagoknál. Te édes mé: Te drága kincsem! Oh Zayab . . . Zayab . . .

S ez alatt odakünn eljársz a kítőrendő vesszülámfényes eljártékat. Dübörögve tört ki a vihar, belebambált a menny, belesivított a szél, s belezuhogott a zápor . . .

A menny, a természet sirt, jajgatott! Tégéd sirtatott, tégéd mindenek felett szép Zayab.

Feriz átöleli holt kedvesét, átöleli forón, szenvedélyesen, s úgy szakad meg, szíve végtelen — végtelen kínözében. . . S ott áll a három holdtest körül Amurat Aezon, s a vgyörgő eueuh.

Mit érzett e két lény itt, milyen vala arculatjuk? — Lehet-e ezt leírni? S csak néz — néz mindkettő.

Egyszerre felsikolt. Aezon, háját tépi faldoklik . . . zokog . . . értethetlen szavakat mormog; majd susog édes hízegő hangon; azután káromol, hogy az borzasztó hallani.

Végre, — mintha láthatlan fiának üldöznek, kifut a teremből, — jajgatva, sírva, — kaczagva, átkozódva. . . ki tudja merre? . . .

Megöztült! . . . S a szultán is magához tér. Tele azott már szakálla leesorgó könnyeivel, oh csak benn, szíve ne fájja ugy. . .

Neptun, 26-án 11 órakor Szaturnus, 27-én este 9 órakor Venus, 28-án este 10 órakor Merkur előfordással, 31-én délután 1 órakor Uranus, ugyanez nap este 7 órakor Jupiter, 8-án Venus Szaturnussal délután 3 órakor együttállásban, 16-án este 8 órakor Jupiter Urannussal együttállásban. — Nap a szízz jegybe lép 23-án reggel 7 óra 28 perczkor.

Rablóvilág a Szerémségben. Zimonyból írják az „Agr. Tagblatt”-nak: A Szerémségben messze elágazó rablóbandát fedeztek fel, mely a Bácsmezőből a Szerémségben át Szerbiáig elágazik. Nem régen, mint annak idején említettük, Golubinceban rablók tárték be Nikolicus Luka kereskedő házába, mely alkalommal a rablók meggyilkolták a Nikolicus sógorát. Az erőlyes nyomozás után a csendőrségnek sikerült Popince községben (Szerémség) több embert elfogni, a kik közül három Zimonyba kísérték. A további nyomozás kiderítette hogy az említett rablást egy új banda szervezte, a mely már több ily büntetést követett el és Szabadkától Szerbia belső részéig elágazik. Krsadin, Popince és Banoveze szerémségi, Szt.-Iván megyei és más magyar községekben, továbbá Obrovácson és Sabazon Szerbiában nyomokat s a rablóbandának tagjait fedeztek fel. Az eddigi vállomásokból harmincz nevet állapítottak már meg és újból kilencz embert kísérték a zimonyi törvényszékhez, míg a banda többi tagját keresik. Együttel Szerbia kormányát megkeresték a végből, hogy a bandának Szerbiában lakó tagjait fogassa el. A rablók kerületből kerültek vonulni: az illető helyen lakó czinkostársak kinyomozták a viszonyokat és őrt állottak miatt a távoli vidékekről jövő rablók rabolnak és gyilkolnak. Így azután a hatóságokat is tóvuttra vezették a tettesek személyére nézve, a kik mindig tudtak alibit kimutatni. A banda a Szerémségben, Magyarországon és Szerbiában igen sok rablást és gyilkosságot követett el. Azt hiszik, hogy a csendőrség a banda felfedezése által igen jó fogást csinált.

Az olyan szer, mely naponkint csak három krajczárba kerül, bizvást ajánlható. Budapest. Mivel en az ön híres Brandt R. gyógyyszeres-féle labdacseit kitünően jó hatású miatt továbbra is folyvást használnom: tisztelettel kérek még néhány csoma-

got, miédt előre is köszönetet mondok, annak kijelentése mellett, hogy én a svájci labdacsoakt ezután is mindenkinék ajánlani fogom, minél nagyobb elterjedése végett. Tisztelője Ebenführer Oskar, napidíjas, VII. ker. Döbuteza 8. sz. Magyarországon a Brandt R. gyógyyszerés svájci labdacseinak sok utánzóványa lévén forgalomban, figyelni kell, hogy minden dobozon megvane a védőjegy: egy fehér kereszt vörös mezőben a Brandt R. névaláírása.

18 forintért egy havi teljes ellátást illetve igen jó élemezést, lakást és mosást kap egy gym. tanuló egy zombori családnál. A czim ezen lap nyomdájában megtudható.

CSARNOK.

Megkérés.

— 1877.

Édes hályvanyérem, — ideálom, szépmé! A kit megisztertem, nem tudom, miképen, A ki előváltel csokaszó — tudni! A ki nekül tan már nem is tudok én! Ne vedd hát rossz néven, hogy megvalnom nekéd: Szeretlek, szeretlek, — szeretem lelkedet . . . Meghalok utnád vagy: e pedesében: Nem maradt más hátra, — legy a feleségem!

Ha az a boldogság: tied úgy a lelkem; Ha az a szerelem: ajskald rajga lettem; Ha az az udvosság: ötlek, csokollak, Nem hallsz tolem más csak hízelkedő azokat. Titkos vgyajaidat turkeszen, vgyazom, Miattad, nem bánom, kerülaj az áiom, Miattad, nem bánom, gonira vagy keszen; Így szeretlek teged: legy a feleségem!

Felho ni azredra: lecsokolom onnan, Banatos könyvedt, haad iga meg akjam, Megvalnom teged: enym minden banat. Högys megkeztel: vgyasztalom az agyad, Ne legyen oromom: veled meg nem osztá, Titkos legyen csokas: lelkem súlyos gondja; A mi gyonyör: legyen az tied egészen! Így mondom öszinten, legy feleségem!

Valasztad, lánykam, sávdoboga várom: Ne mondi kerem, teled-et, az lenne halálom. Ne gys örök veres elzet e hü szíven. Nem szeretni jobban, tudom én, senkimen! Megis arra keriek fontold meg a választ. Meg ne szánj te engem, nem kívánom ám azt. Mindezt ha nem érzed, úgy a hógv én ezem: Ne legy akkor inkább az ön feleségem!

Amaranth.

NOVELLATAR

Az údvhozó.

(Nemzetből Sisypus.)

(Folytatás.)

Elezant arczal, szilárd léptekkel közeledett a szekrényhez, de minden lépésével fogott a bátorság, s mire vagy három lépésnyire volt a szekrénytől, teléken tekintett körül, s arczáról kínos verejtéket törtört le.

Miután meggyőződött, hogy senki sem látja, elszántan és gyorsan dobta a levelet a szekrénybe.

A nagy esemény megtörténte után, mint valami nagy büns, földreestott tekintettel s gyos leptekek menekült a szekrény környékétől. — Haza erve, Hilarius ketsőtől marcangolt szízzel ált gondokja mellé, s kevéncz darabjait játszavá ölte az időt.

Az este az új primadonna nem lépett fel, s a szegény Hilariusnak a huszonnegy óra huszonnegy év gyanánt tñt fel.

Megvirradt végre a dicső nap hajnala, s szerencsésen megjöta Hubmajer Hilarius által várta-ért es. A szokottnál is jobban kicsipte magát a kis cellista, úgy izgett-mozgott helyén, hogy ársai nem tudták mire velni ezen viseletet a csendesnek és magába zárkozottnak ismert kis cellistának. — Baratai kérdezősködtek is különös magviselete felé, de ő nem arulta el, titkát meg legintimebb barátjának sem, mivel atól tartott, hogy majd kinevetik, s gnyólnodnak felette.

De mily nagy volt boldogsága, midőn úgy tapasztalta, hogy a primadonna ma még elbajóltabban mosolyog reá.

Előadás után haza ment, s lefeküdt! de bármily fáradt volt is, nem tudta be-hunyini szemeit egy pillantra sem. A ketség marcangolta szízzét.

A primadonna pedig megkapván a levelet, kíváncsián bontá fel, s miután vagy ketszer átolvasta, teljes lelki nyugalommal dobta a papir-kosárba.

Az aláírás, — Hubmajer Hilarius — nem tudta magának megmagyarázni a név tulajdonosát, mivel, ő sohasem hallotta még e nevet. — Ó ugyan, ámbar a kis cellista, „údvhozó”-jának titulatja, — mivel quasi ő töle tette függővé szerelőségnek sikerét, — sohasem tudaskolta ennek nevét s csak mint „údvhozó”-jának említette mindig.

Ettől kezdve Hilariusunk szorgalmasan rogatta a hódola leveleket, de sohasem tett említést a kebleben dúló érzelméről.

Utóljára már minden harmadnap irt egy-egy hódoló levelet, a minék az lett a következménye, hogy a primadonna utóljára már csak olvasatlanul dobta a kandallóba, vagy az öblös papir-kosárba.

Hubmajer Hilarius belátva, hogy a puista levelezéssel nem sokat segít ügyén, elhatározta, hogy — tiszteletét tegni a primadonnánál.

Lemondott minden extra vagyoni mulatásáról, s keservesen megtakarított föléből veti magának egy frakkot, fekete nadrágot, glacc keztűt, divatos sétapajzát, teher nyakkendőt — és kitűzte a látogatás napját.

Korán felkelt, kaczkiasan megfésülködött, felvette a frakkot, kezét belepörsölte a glacc keztűbe, elhasznált egy üveg Eau de cologne-t, s miután vagy felőrag a tükör előtt hól hajján, hól ruháján, hól meg nyakbendjén igazított, szájába tömött 6-10 rub Cachu aromatisce-t s diadalmasan ment le a lépcsőn. A ház többi lakói mind öszszesztigak, a mit a jó Hubmajer észre is vett, s arra magyarázott, hogy ő most ropant jól néz ki.

Miután már vagy háromszáz lépésnyire volt lakásától, eszebe jutott, hogy ily fontos ügyben már berkokat illendő fogadni; s mivel ep arra rohogott egy, megállta és belelve kenyelmenes hátra dől és fumlággá a gyarló gyaloglóró nepceget, gondolkozott, hogy mit is fog majd a primadonnának mondani? Miután már kieszelte az ekes mondatát, éppen a bájos primadonna lakása elé értek, s Hilarius barátunk dobogó szízzel lépett ki a kocsiból. — Bizony, bizony, itt már a bátorságunk nagy része imába szállott, s megálábi is remegek a nagy drukkban.

„Vagy — vagy!” mondá elszántan, és betördött a kapun. A kapus utba igazítván őt, meut, s meg sem állt, míg a primadonna szobaleányának az nem autta nevjegyet, melyet az egy kis ezüst tálcán vitt be urónéjnek.

A bájús primadonna éppen új szerepét olvagatta, s nem a legjobb kedve volt a háborogásra. „Hilarius! Hubmajer!” áll a nevjegyen. — „Ki lehet az?” kérdé magában a primadonna, mert mivel az erselemdús leveleket el sem olvasta, egészen elfeledte ezen nevet. — Végre ketsőtől marcangolt kebellet belépett Hilariusunk, s a szep hógv felsmerény benne — mint ő hirtva — údvhozóját, nyajás mosolyra nyitak eper ajkai.

A kis cellista eleinte az időjárásról beszélt, végre az anyagból kitögyvén, glacc keztűjét kezdte tepni avarában. A primadonna a szánhási zenkre vette a beszéd tárgyát, s Hilariusunk is csakhamar visskanyerte bebeszédűségét.

— A szegény senészeknek nem a legjobban megé doiguk!?” szólt a hógv.

— Semmestre sem jól! Sőt mondhatni, hogy nagyon is rosszul, — viszonza Hilarius.

— Bizony szegényeknek nincs megérdvezte roppant munka! mond a primadonna.

— S a mellett a legkievesőbb mulasztást a fizetésből levonják! szólt Hilarius keserűséggel.

— Az nagy igazságtalanság! — kelt ki a hógv. — Mert ha jól öszszvetjük a dolgot, a zenekarnak legtöbbszire nagyobb feladata van, mint a művészeknek a siker elnyerésében.

— Oh drága kisasszony! Mi csak egy felesleges függelék vagyunk, és oly művésznőnél, mint kedged, csak rojtjuk a hátast — szereznyekedt Hilarius.

